

Měsíční Aktuality Naší fArnosti

7-8·2024

20. ročník

Časopis Římskokatolické farnosti Ostrava–Třebovice

Třebovická pouť (2022)

Třebovická pouť (2023)

Foto na titulní straně:

Letní květinová výzdoba před oltářem (2024)

Úvodník

Draží farníci, v uplynulých dnech bylo dokončeno restaurování retabula původního hlavního oltáře. Zaskvělo se v novém lesku. Je patrné, že nám to vše má připomínat nebe. Ve středu retabula stojí Panna Maria, kterou v litaniích vzýváme také jako Bránu nebeskou. Drží v rukou Ježíše – toho, jenž je Klíčem, který nám svou velikonoční obětí otevřel bránu do nebe. Jeho velikonoční obětí je zpřítomňována při každé mši svaté. Při každé mši svaté se proto nebe zvláštním způsobem otevírá. Retabula vznikala jako ozdoby zdůrazňující význam oltářů, na nichž byla mše svatá slavena.

Dnes mši svatou slavíme „čelem k lidu“ na předsunutém oltáři, jak to

umožnila liturgická reforma po II. vatikánském koncilu. A v národním jazyce. To by nás však nemělo vést k domněnku, že mše svatá je pouhým naším konáním, kterému rozumíme. Jedná se především o Ježíšovo konání, do kterého my ve své nehodnosti vstupujeme. Zůstáváme stát před tajemstvím, které nás bude vždy přesahovat. Při mši svaté se totiž věčnost nebe vlamuje do naší časnosti...

Panno Maria, Ženo oděná sluncem a Matko obětovaného Beránka, vypros nám u svého Syna úžas nad nejsvětější mešní obětí!

+!

o. Karel

LITURGICKÝ KALENDÁŘ

Červenec 2024:

3. července – středa

5. července – pátek

7. července – neděle

11. července – čtvrtek

14. července – neděle

15. července – pondělí

16. července – úterý

21. července – neděle

22. července – pondělí

23. července – úterý

25. července – čtvrtek

26. července – pátek

27. července – sobota

Svátek sv. Tomáše, apoštola

Slavnost SV. CYRILA, MNICHA, A METODĚJE, BISKUPA, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy

14. neděle v mezidobí

Svátek sv. Benedikta, opata, patrona Evropy

15. neděle v mezidobí

Památka sv. Bonaventury, biskupa a učitele církve

Svátek Výročí posvěcení katedrály

16. neděle v mezidobí

Svátek sv. Marie Magdalény

Svátek sv. Brigity, řeholnice, patronky Evropy

Svátek sv. Jakuba, apoštola

Památka sv. Jáchyma a Anny, rodičů Panny Marie

Památka sv. Gorazda a druhů

28. července – neděle	17. neděle v mezidobí
29. července – pondělí	Památka sv. Marty, Marie a Lazara
31. července – úterý	Památka sv. Ignáce z Loyoly, kněze

Srpen 2024:

1. srpna – čtvrtek	Památka sv. Alfonsa Marie z Liguori, biskupa a učitele církve
4. srpna – neděle	18. neděle v mezidobí
6. srpna – úterý	Svátek Proměnění Páně
8. srpna – čtvrtek	Památka sv. Dominika, kněze
9. srpna – pátek	Svátek sv. Terezie Benedikty od Kříže, panny a mučednice, patronky Evropy
10. srpna – sobota	Svátek sv. Vavřince, jáhna a mučedníka
11. srpna – neděle	19. neděle v mezidobí
14. srpna – středa	Památka sv. Maxmiliána Kolbeho, kněze a mučedníka
15. srpna – čtvrtek	Slavnost NANEBEVZETÍ PANNY MARIE
18. srpna – neděle	Třebovická pouť
20. srpna – úterý	Památka sv. Bernarda, opata a učitele církve
21. srpna – středa	Památka sv. Pia X., papeže
22. srpna – čtvrtek	Památka Panny Marie Královny
24. srpna – sobota	Svátek sv. Bartoloměje, apoštola
25. srpna – neděle	21. neděle v mezidobí
27. srpna – úterý	Památka sv. Moniky
28. srpna – středa	Památka sv. Augustina, biskupa a učitele církve
29. srpna – čtvrtek	Památka Umučení sv. Jana Křtitele

Podle Liturgického kalendáře zpracoval Jarek Martykán

AKTUALITY

Červenec 2024:

1. července – pondělí	Setkání dětí a rodin s otcem biskupem na Prašivé
3. července – středa	Snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)
4.–13. července	Velká chaloupka v Sobotíně
28. července – neděle	Světový den prarodičů a seniorů; sbírka na opravy

Srpen 2024:

7. srpna – středa	Snídaně pro lidi v sociální nouzi (7.15 pomoc v kuchyni, 9.00 pomoc s úklidem)
12.–16. srpna	Příměstský tábor
17. srpna – sobota	Tichá adorace a možnost zpovědi před poutí 18.00–20.00
18. srpna – neděle	Třebovická pouť: mše svaté v 7.30 a 9.30 bude sloužit novokněz Dominik Norbert Smeja, O.Carm. Farní odpoledne: v 16.00 společná adorace v kostele a potom pobytí na farní zahradě spojené s jídlem a pitím
25. srpna – neděle	Sbírka na opravy

Výhledově:

4. září – středa	Mše sv. s žehnáním aktovek v 16.00, po ní táborák na farní zahradě
15. září – neděle	Třebovický koláč: velká mše bude v 10.00 v Třebovicském parku
5. října – sobota	Pouť za nová duchovní povolání a posvěcení rodin v Opavě
27. října – neděle	Krmáš
7. prosince – sobota	Adventní duchovní obnova (br. Radek Navrátil OFM.Cap.)

Mše svaté o letních prázdninách v Třebovicích

Během července a srpna **NEBUDOU** v pondělí mše svaté.

Středeční mše budou o prázdninách o půl hodiny později, tedy v 17.30 (po mši tichá adorace do 18.30).

Kromě toho nás čekají ještě tyto změny:

V pátek 19. července, v sobotu 20. července a ve středu 24. července mše svaté NEBUDOU.

Ve středu 14. srpna bude mše svatá dříve, pravděpodobně ve 14.30 (zvláště pro děti v rámci příměstského tábora).

Biřmování

Zájemce o přípravu na svátost biřmování, která začne v září, prosím, aby se se mnou nejpozději v červenci domluvili na individuálním setkání/přijímacím pohovoru.

o. Karel

BĚRMOVÁNÍ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST OSTRAVA - TŘEBOVICE

Příprava začíná v září 2024.

Zájemci od 15-ti let ať nejpozději v červenci kontaktují o. Karla Rechtenberga:

 rkf.ostravatrebovice@doo.cz

 +420 731 517 610

Úřední hodiny

Farní úřední hodiny během letních prázdnin budou po telefonické či jiné domluvě. V době školní výuky, tedy od září, budou opět ve středu od 9.00 do 11.00 a od 14.00 do 15.00. Jedná se o čas, kdy bych měl být s jistotou k zastížení na faře. Samozřejmě je možné přijít i jindy, ale v tom případě je prozíravé předem se domluvit, abych byl přítomen.

o. Karel

Náboženství

Ve školním roce 2024/2025 zůstává výuka náboženství ve stejném režimu jako v uplynulém roce, tedy pro 1.–8. ročník ve středu od 15.30 do 16.15 – jako minulý rok několik skupin ve stejný čas, ale v různých místnostech fary. Od 16.15 bude „Mikronábožko“ pro mladší děti, které ještě nechodí do školy, zároveň schůzka malých ministrantů a samozřejmě scholichka, která nacvičuje písně na mši svatou se zaměřením na děti v 17.00.

Přihlášky měly být odevzdány do konce června. Ti, kdo tak ještě neučinili, necht' to co nejdříve napravit. Přihlášky jsou k dispozici v kostele nebo ke stažení na farních stránkách v části Farnost pro děti – Výuka náboženství.

Školní rok zahájíme ve středu 4. září mši svatou v 16.00 s žehnáním aktovek a poté táborákem. Samotná výuka začne ve středu 11. září.

Národní pouť do Říma

„Kéž se Jubileum stane pro každého příležitostí k oživení naděje,“ píše papež František v bule, kterou vyhlásil Svatý rok 2025. Jubilejní neboli Svatý rok se v církvi slaví každých 25 let. Poprvé byl vyhlášen v roce 1300 bulou papeže Bonifáce VIII.

V této souvislosti se 28.–30. března 2025 koná Národní pouť do Říma (více na webu: www.cirkev.cz/narodni-pout-do-rima-2025).

Biskupství obdrželo nabídky cestovních kanceláří, které mohou farnosti i jednotlivci využít. Cena autobusové pouti (cca 26.–31. března 2025) se odhaduje na asi 14 000,- Kč. Bude potřeba přihlásit se v září nebo říjnu 2024, později ceny prý velmi porostou. Jelikož není jasné, zda bude takový zájem, aby naše farnost vytvořila základ autobusu nebo abychom se vtěsnali do nějakého autobusu diecézního, prosím všechny, kteří by o pouť měli alespoň předběžný zájem, aby to do konce července 2024 sdělili buď na papír v sakristii nebo mně osobně či na e-mail rkf.ostravatrebovice@doo.cz, na farní mobil 731 517 610 nebo na můj mobil osobní.

V případě zájmu o pouť s leteckou dopravou (cca 21 000,- Kč) je žádoucí se už během července závazně přihlásit přímo u cestovní kanceláře.

o. Karel

Slovíčko hlavního restaurátora třebovického retabula

Barokní oltář, vyrobený z lipového a javorového dřeva, tvoří v základě retabulum a svatostánek. Ústřední motiv představuje dřevěná gotická socha Panny Marie s Ježíškem na zlatém pozadí, tj. svatozáři ze zlacených paprsků. Plastika je ze zadní strany vydlabaná. Socha byla podrobena průzkumům a rentgenována. Průzkum prokázal vrstvy sekundárních přemaleb, úpravy bronzem a hliníkem. RTG snímky potvrdily značné úbytky polychromie a tmely, množství menších i větších kovových hřebíků, které kotvily ruce, korunky, draperie aj. Po domluvě se zástupcem NPÚ, panem Mgr. Daliborem Halátkem, byly sejmuty nepůvodní vrstvy na první sekundární, tj. nejlépe dochovanou vrstvu se stříbřením a zlacením. Tato úprava byla v místech poškození doplněna původní technologií zlatem a stříbrem na lesk. Jednotlivé plátky byly kladeny na polimenty a následně vyleštěny do vysokého lesku. Scelený a zaizolovaný povrch stříbřené drapérie byl následně na základě výsledků průzkumu barevně lazurován modrými a červenými pigmenty v laku. Inkarnáty byly po ztenčení přemaleb vyretušovány akvarelovými barvami, korunky doplněny dřevem a křídou (v minulosti byly neodborně spojeny drátem a částečně vyplněny sádrou), povrchy vyzlacené, vystříbřené a lazurovány. Socha byla na závěr vyretušována, sestavena a instalována nazpět.

Mgr. art. Jan Bittner

Přehled úmyslů mší svatých

1. 7. ---
2. 7. ---
3. 7. v 17.30 Za † Štěpánku Vitáskovou, manžela a dceru
4. 7. v 17.30 Na poděkování Pánu Bohu za prokázaná dobrodiní a Panně Marii za mocnou přímluvu
5. 7. v 17.30 Za † P. Richarda Prokopa u příležitosti 90 let od kněžského svěcení, za kněze a za nová kněžská povolání
6. 7. v 7.00 Za † snachu
7. 7. v 7.30 Na poděkování za soudržnost rodiny s prosbou o očistění od zátěží minulosti
7. 7. v 9.30 Na poděkování za dar manželství s prosbou o požehnání od dalších společných let
8. 7. ---

9. 7. ---
10. 7. v 17.30 Za † manžela Josefa, živou a † rodinu a na poděkování za ochranu, pomoc a přijatá dobrodiní v uplynulých letech
11. 7. v 17.30 Za † Karla Smolku, manželku, rodiče a bratry a za duše v očistci
12. 7. v 17.30 Za Emilii Dluhošovou a duchovní uzdravení
13. 7. v 7.00 Za † Antonína Malinu
14. 7. v 7.30 Za † Jiřího Tichého a živé rodiny
14. 7. v 9.30 Za † Jaroslava Staňka, rodiče a živou rodinu
15. 7. ---
16. 7. ---
17. 7. v 17.30
18. 7. v 17.30 Za rodinu Doležalovu a na poděkování za 60 let života
19. 7. ---
20. 7. ---
21. 7. v 7.30 Za † synovce, živou a † rodinu
21. 7. v 9.30 Na poděkování za dar života s prosbou o další Boží požehnání
22. 7. ---
23. 7. ---
24. 7. ---
25. 7. v 17.30 Za † Emilii Matznerovou, manžela a rodiče z obou stran
26. 7. v 17.30 O požehnání pro farní příměstský tábor
27. 7. v 7.00 Za živou a † rodinu Smolkovu, Blašíkovu, Fričovu, Jakubcovu a Bočkovu
28. 7. v 7.30 Za † manžela u příležitosti nedožitých 80 let a o ochranu Panny Marie pro živou rodinu
28. 7. v 9.30 Za živou a † rodinu Beyerovu a Manieckou
29. 7. ---
30. 7. ---
31. 7. v 17.30 Za † Adama Bekeše, manželku a za živou rodinu
1. 8. v 17.30 Za † Ladislava Vardzela, jeho rodiče, rodiče Kretkovy, bratra a syna
2. 8. v 17.30 Za farníky
3. 8. v 7.00 Na poděkování za dar života s prosbou o další Boží požehnání
4. 8. v 7.30 Za † manžela, rodiče, sourozence a živou i † rodinu
4. 8. v 9.30 Za farníky
5. 8. ---
6. 8. ---

7. 8. v 17.30 Za † manžela Adolfa Galluse, dceru, zetě a rodinu Benešovu a Gallusovu
8. 8. v 17.30 Za † Marii Kubenkovou, rodiče z obou stran, sourozence a duše v očištění
9. 8. v 17.30 Za † rodiče a živou rodinu Wagnerovu
10. 8. v 7.00 Za živou a † rodinu Klinderovu, Odložilovu, Hořavovu a duše v očištění
11. 8. v 7.30 Za nemocnou osobu a duše v očištění
11. 8. v 9.30
12. 8. ---
13. 8. ---
14. 8. v 14.30 Za farníky *(pokud by mělo dojít ke změně času, byla by včas sdělena v ohláškách)*
15. 8. v 17.30
16. 8. v 17.30 Za † bratra a švagrovou, † a živou rodinu
17. 8. v 7.00 Za † rodiče a živou a † rodinu Šimčíkovu, Zajícovu, Pyšnovu, Hurinovu a za duše v očištění
18. 8. v 7.30 Za † Oldřicha a Janu Orsákovy, dceru, oboje rodiče a duše v očištění
18. 8. v 9.30 Na poděkování za dar života s prosbou o milosti a Boží požehnání
19. 8. ---
20. 8. ---
21. 8. v 17.30 Za † Františka Vitáska, manželku a dceru
22. 8. v 17.30 Za † Josefa Štambachra a živou rodinu
23. 8. v 17.30
24. 8. v 7.00
25. 8. v 7.30 Za farníky
25. 8. v 9.30 Na poděkování za 28 let společného života s prosbou o další Boží požehnání
26. 8. ---
27. 8. ---
28. 8. v 17.30 Za † Janu Kubačkovou, rodiče a živou rodinu
29. 8. v 17.30 Za † Agnesu a Josefa Strelovy, dva syny a dvě dcery
30. 8. v 17.30 Za živou rodinu Kociánovu
31. 8. v 7.00

Volné úmysly je možné nechat zapsat po domluvě s knězem.

SVATÝ MĚSÍCE

Pavína Wisenteinerová

Pavína se stala první brazilskou světicí, narodila se však v Itálii 16. prosince 1865 v Tridentu, které tehdy patřilo Rakousko-Uhersku. Při křtu dostala jméno Amabile Lucia. Do Brazílie odcestovala ve svých deseti letech se svou rodinou a mnoha dalšími blízkými kvůli chudobě. Ve dvanácti letech zde poprvé přijala eucharistii. Později se stala katechetkou, starala se o místní kostel, a začala kolem sebe vnímat ještě větší chudobu, než byla ta, kterou znala z rodné země.

Brazílie sice v roce 1888 zrušila otroctví, ale bída a mnoho opuštěných starých lidí a dětí zůstalo. Amabile se snažila pomoci alespoň některým, a to za přispění přítelkyně Virginie Rosy Nicolodiové. Později se k nim přidaly další dívky. Zcela spontánně tak vznikla malá komunita, jež v roce 1896 dostala od biskupa Curitiby první schválení a jméno „Malé sestry Neposkvrněného početí Panny Marie“. Amabile se stala představenou a přijala jméno „matka Pavína“. O osm let později, když vzrostl počet sester a rozšířilo se jejich působení, odešla z města Nova Trento do tehdejšího hlavního města São

Paulo, aby se zde starala o bývalé otroky.

Byla sice zvolena doživotní generální představenou, ale v roce 1909 ji arcibiskup ze São Paula po hlasování generální kapituly malých sester z této funkce sesadil. Poslali ji pak pracovat do provinčního hospice. Pro institut, který založila, jako by

už neexistovala. V roce 1918 se vrátila do mateřince, ovšem jako „podřízená“ příkazům druhých. A ona to vše přijala.

Institut mezitím získal v roce 1933 schválení v Římě. Slavnostní dekret prohlásil Pavínu „ctihodnou matkou zakladatelkou“ a popřel tak všechny důvody k jejímu sesazení. Ona se ale už do funkce matky představené nevrátila.

Dalším jejím utrpením se stala nemoc – cukrovka. Amputovali jí prst, potom celou ruku a nakonec oslepla. Matka Pavína zemřela v roce 1942 podřízená, ale velká. Poslední její slova byla: „Staň se vůle Boží!“

Za blahoslavenou ji prohlásil Jan Pavel II. dne 18. října 1991 při své pastorační cestě do Brazílie. Tento papež ji pak také kanonizoval 19. května 2002 v Římě.

Podle knihy Svatí na každý den a internetu zpracovala Marie Dostálová

MODLITBA

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svátý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů:

Červenec

1. Úmysl papeže: Za nemocné, o které pečujeme v pastoraci

Modleme se, aby svátost pomazání nemocných dávala sílu samotného Pána těm, kdo ji přijímají, i jejich blízkým, a aby se stále více stávala viditelným znamením milosrdenství a naděje pro všechny.

2. Národní úmysl: Za kněze v duchovní správě

Modleme se, aby kněží ustanovení do nových farností byli dobře přijati věřícími

a plodně navázali na své předchůdce.

Srpen

1. Úmysl papeže: Za vrcholné politiky Modleme se, aby političtí představitelé sloužili svému lidu nasazením pro všestranný lidský rozvoj i společné dobro a péčí o ty, kdo ztratili práci, s upřednostněním nejchudších.

2. Národní úmysl: Za účastníky exercicií

Modleme se, aby se ti, kdo se účastní duchovních a prázdninových pobytů, otevřeli Božímu vedení a načerpali nové síly pro své poslání.

3. Aktuální úmysl každého měsíce bude vždy viset na nástěnce před kostelem.

Svatý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svatá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Farní živý růženec

Celosvětový úmysl: Za mír ve světě, zvláště za mír na Ukrajině
Farní úmysl: Abychom si v čase prázdnin našli více času na vztah s Bohem.

Každý člen živého růžence může vložit do modlitby také nějaký svůj **osobní úmysl**.

Pokud byste se chtěli přidat k této modlitbě, můžete kontaktovat Míšu Cachovou.

(email: cach.michaela@gmail.com)

MYŠLENKY Z KÁZÁNÍ

Pán Ježíš neřekl: „Kdo cítí a chápe, má život věčný,“ ale: „Kdo věří ve mě, i kdyby umřel, bude žít“ (Jan 11, 25b).

Není to jen o citech, které k mému životu jistě patří, ale city samy o sobě druhému člověku nepomohou. Pokud cítím k druhému člověku lásku, ale nic pro něho neudělám, tak to jsem zaměřený jen sám na sebe. My nejsme zváni k tomu, abychom byli sobci – a to ani vůči Pánu Bohu.

Pán Ježíš říká: „Proste a dostanete, aby se vaše radost naplnila“ (Jan 16, 24b). Ona plnost radosti není jenom v tom, že budu mít, co chci, ale také, a především v tom, že budu žít podle Boží vůle, s Bohem. Proto může být vhodné svěřit své prosby přímělvě Panny Marie, která v Boží vůli žila.

„Jsme ustavičně plni důvěry“ (2 Kor 5, 6). Nevím, kdo z nás může spolu se svatým Pavlem říct pravdivě tato slova. Spíše je to jakýsi náš boj pro nové a nové rozhodnutí se pro Pána. Je ale důležité neztrácet tento ideál ze zřetele a nezapomínat na konkrétní kroky důvěry vůči Bohu. Kéž bychom důvěřovali mnohem více Bohu než sobě. Kéž nás milost Boží uchrání před sebou samými.

V prvním čtení (1 Král 19, 19–21) Hospodin prostřednictvím Eliáše povolává Elizea za proroka. Spojíme-li to s navazujícím žalmem (Žl 16), tím Elizeovým dědičným podílem se stává Hospodin. Jeho bohatstvím je Bůh, což jistě může být inspirací i pro nás.

(pokračování na str. 16)

Dětské okénko na téma: Nanebevzetí Panny Marie

Kostel v Třebovicích je pojmenován po neobvyklé události: **Nanebevzetí**

Panny Marie, které znamená konec Mariina pozemského života a to, že Maria byla přijata do nebe stejně jako Pán Ježíš, s tělem i duší.

Slavnost Nanebevzetí Panny Marie se začala slavit už v 5. století a my ji slavíme každý rok 15. srpna. Pro naši farnost je však tato slavnost velmi významná. Protože je náš kostel tak pojmenován, je zvykem v nejbližší neděli pořádat **Třebovickou pouť**.

A jak taková pouť u nás probíhá? Nejprve se koná program v kostele a pak se pokračuje na farní zahradě. Jste tedy srdečně zváni a dále Bůh uvidíme se všichni **v neděli 18. srpna!**

Dětské okénko připravila Alžběta Brodániová s použitím zdroje deti.vira.cz: autorka ilustrace je katechka a ilustrátorka Sonja Häusl-Vad.

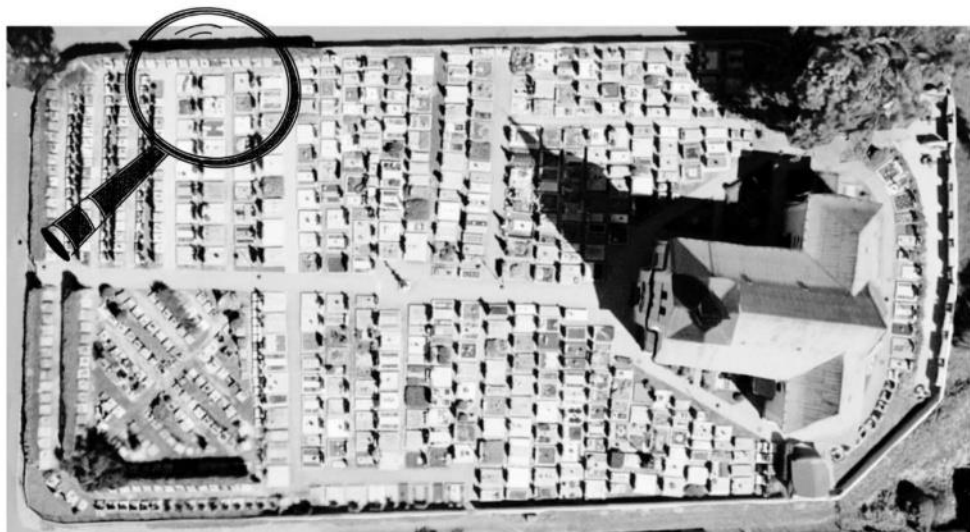

A pro malé detektivy je tu **PRÁZDNINOVÝ HLAVOLAM.** Dobře pátrejte a snad dokážete najít odpovědi na těchto pět otázek:

1. Jaké jméno je skryto v tomto ornamentu?
2. Kde ho v kostele najdeme?
3. Jakého uměleckého díla je tento ornament součástí?
4. Kdo je jeho autorem?
5. Tento umělec je pochován na našem hřbitově. Zjistíte na náhrobku, kdy žil?

Na pátrání máte celé dva měsíce, protože odpovědi na všechny otázky najdete až v zářijové Maně.

Přejeme pěkné prázdniny!!!

Důvěra vůči Bohu není rezignací na vlastní schopnosti a dary, které od Pána máme, a díky za to, ale je to postavení těchto schopností na pevném základě.

Při večerním zpytování svědomí mohu nejen odprosit za to, co jsem během dne udělal, mluvil, myslel špatně nebo neudělal, nemluvil, nemyslel dobře, přestože jsem mohl, ale také si mohu uvědomit, co dobrého v uplynulém dni do mě bylo zaseto, a poprosit, aby to sílilo a přinášelo plody.

Evangelijní úryvek dnešního dne (Mt 5, 33–37) nás vybízí k pravdivosti – naše ano má být ano. Boží ano vůči nám se v Ježíši Kristu stalo člověkem. V Ježíši Kristu Boží ano vůči každému z nás přebývá mezi námi. A Panna Maria, která je člověkem, přestože ji nazýváme Matkou Boží, je nám trvalou připomínkou důslednosti a velkorysosti Božího ano vůči člověku. On se stal člověkem. On – Bůh. A zároveň ze strany Panny Marie v ní vidíme nádeheru toho lidského ano vůči Bohu.

Možná, milí bratři a milé sestry, že největší milost je v tom, že to, co žiji, mohu žít jako křesťan. A křesťanem se člověk stává křtem. Ve smyslu dnešního evangelia (viz Mk 3, 31–35) můžeme a máme být Ježíšovými příbuznými. Pán říká: „Každý, kdo plní vůli Boží, to je můj bratr, sestra i matka“ (Mk 3, 35).

Tedy plnit vůli Boží, kterou jistě hledáme – někdy velmi náročně, někdy tušíme, někdy máme zcela jasno. Myslím, že vždycky máme jasno v tom, že Boží vůle je naše posvěcení. Jak píše svatý Pavel Soluňanům: „Neboť to je vůle Boží: vaše posvěcení“ (1 Sol 4, 3). Sedmero svátostí, které v církvi máme, je velkým darem, který můžeme k vlastnímu posvěcení využít. A křest je tou první svátostí a branou k těm ostatním.

Křest nás staví na cestu důvěry vůči Bohu. Křest není cílem, ale začátkem cesty.

Ona vzpoura vůči Bohu a Jeho řádu na počátku lidstva se dotýká každého z nás, kteří tvoříme lidskou rodinu. Ano, křtem je dědičná vina odpuštěna, smazána, nicméně její následky zůstávají. A my tak musíme bojovat s náklonnostmi ke zlu, s pokušeními, jak patrně my, kteří jsme pokřtěni už delší dobu, z vlastních zkušeností moc dobře víme. Křest ani ostatní svátosti nás neodvolávají z bojového pole, ale svou silou nás vyzbrojují k boji.

Před křtem mažeme olejem křtěnců, což je spojeno s modlitbou exorcismu. Exorcismus můžeme stručně a jasně definovat jako modlitbu za osvobození od zlého. Kromě velkého či slavného exorcismu, který není jevem každodenním, máme také malé exorcismy, třeba

ten křesťní, ale také spoustu jiných. Jeden z nich se snad všichni modlíme denně, třeba i víckrát, a to v sedmé prosbě modlitby Otče náš: zbav nás od zlého.

Zlý, zlo, na nás bude samozřejmě útočit, proto je prozíravé využívat milost svátostí k tomu, abychom se ve svém životním boji udrželi na straně Vítěze – Krista.

NÁHLED (NEJEN) DO KATECHISMU

AMORIS LAETITIA

(Z posynodální apoštolské exhortace svatého otce Františka o lásce v rodině)

Sedmá kapitola: POSÍLIT VÝCHOVU DĚTÍ

Rodiče mají vždycky vliv na mravní rozvoj svých dětí, v dobrém i ve zlém. Proto je nejlepší, když přijmou tuto nevyhnutelnou odpovědnost a naplňují ji vědomě, s nadšením, rozumně a přiměřeně.

Kde jsou děti

Rodina nemůže přestat být místem ochrany, doprovázení a vedení, i když je třeba nově vynalézt její metody a objevit nové prostředky. Rodiče musejí děti a dospívající řídit a připravovat, aby si uměli poradit se situacemi, v nichž se mohou setkat například s nebezpečím agrese, zneužití nebo drogové závislosti. Záleží především na tom, aby se v dítěti s velkou láskou navozovaly procesy zrání jeho svobody, schopností, celistvého růstu a péče o pravou samostatnost. Jen tak bude mít v sobě dítě prvky, které potřebuje k tomu, aby se dokázalo bránit a jednat v nesnadných okolnostech inteligentně a prozíravě. Hlavní otázkou není, kde se nachází fyzicky a s kým je právě

v této chvíli, nýbrž kde se nachází v existenciálním smyslu, kde stojí z hlediska svého přesvědčení, svých cílů, svých přání, plánu svého života. Je to formace lidí, kteří bez výhrad chápou, že jejich život a život jejich společenství je v jejich rukou a že tato svoboda je nesmírný dar.

Etická výchova dětí

Třebaže rodiče potřebují školu, aby svým dětem zajistili základní vzdělání, nemohou nikdy úplně delegovat jejich mravní výchovu. Mít výchovnou odpovědnost znamená nákloností a vlastním příkladem probouzet v dětech důvěru a vdechovat jim láskyplnou úctu. Rodičovské poslání zahrnuje výchovu vůle a rozvíjení dobrých návyků a afektivních sklonů k dobru. Mravní výchova by se měla vždycky provádět aktivními metodami a výchovným rozhovorem, ve kterém se uplatní vnímavost dětí a jejich vlastní způsob řeči. Kromě toho se má tato výchova provádět induktivním způsobem, aby

dítě mohlo samo objevit důležitost určitých hodnot, principů a norem, a ne aby se mu vnucovaly jako nesporné pravdy. Posilování vůle a opakování určitých činností vytváří mravní jednání a bez vědomého, svobodného a oceňovaného opakování určitých vzorců dobrého chování nesplní mravní výchova svůj cíl. Svoboda je něco velkolepého, ale můžeme ji ztratit. Mravní výchova je zušlechťování svobody prostřednictvím návrhů, motivací, praktických aplikací, podnětů, odměňování, příkladů, vzorů, symbolů, úvah, napomínání, přezkoumávání způsobů jednání a rozhovorů, které člověku pomáhají rozvíjet pevné vnitřní principy, které ho mohou pohnout ke spontánnímu konání dobra. Ctnost je přesvědčení, které bylo proměněno ve vnitřní a pevný princip jednání.

Hodnota trestu jako pobídka

Rovněž je nezbytné pomáhat dětem a dospívajícím uvědomovat si, že zlé jednání má své důsledky. Je potřeba probouzet schopnost cítit se do druhého a pociťovat bolestně jeho utrpení, když mu člověk ublížil. Je důležité vést dítě pevně k tomu, aby poprosilo za odpuštění a napravilo škodu způsobenou druhým. Pokárání působí jako pobídka, když se současně ocení a uzná snaha a když dítě zjistí, že jeho rodiče k němu stále chovají živou a trpělivou důvěru. Základní věcí je,

aby kázeň nemrzačila touhu, ale aby povzbuzovala k cestě stále dál.

Trpělivý realismus

K mravní výchově patří, že se od dítěte nebo mladého člověka vyžadují jen ty věci, které pro něj nejsou neúměrně velkou obětí, ale žádá se od něj jen taková dávka úsilí, kterou nebude konat s nevolí nebo jen z donucení. Běžný postup je ten, že se ukládají malé kroky, které mohou být pochopeny, přijaty a oceněny, a které vyžadují úměrné odříkání si. Když se totiž vyžaduje příliš mnoho, nedosáhne se ničeho: jakmile se člověk bude moci vymanit z vlivu autority, pravděpodobně s dobrým jednáním přestane.

Rodinný život jako prostředí výchovy

Rodina je první škola lidských hodnot, kde se člověk učí správně užívat svobodu. Některé sklony se rozvíjejí v dětství a zakořenění se tak hluboko, že přetrvávají celý život jako vnitřní náklonnost k některým hodnotám nebo jako přirozený odpor k určitým způsobům jednání. Když děti nebo dospívající nejsou vychováni k tomu, že na některé věci je třeba čekat, stávají se bezohlednými lidmi, kteří podřizují všechno uspokojování svých bezprostředních potřeb a vyrůstají s neřestí „všechno hned“. Když je ale člověk vychováván některé věci odložit na později a čekat na vhodnou chvíli, učí se tím, co to znamená být pánem sebe sama, nezávislým na svých instinktech.

Rodina je prostředí primární socializace, protože je prvním místem, kde se člověk učí být s druhým, naslouchat, sdílet, podporovat druhého a vážit si ho, pomáhat a žít s ostatními. Nesnadné a tvrdé okamžiky rodinného života mohou být rovněž velmi výchovné. K tomu například dochází, když přijde nemoc... Výchova, která člověka chrání před vnímavostí pro lidskou nemoc, vysouší srdce. Jejím následkem jsou děti „znectlivěny“ vůči utrpení druhých, neschopné setkávat se s utrpením a zakoušet lidské meze. Také není dobré, když se rodiče stanou všemocnými bytostmi pro své děti, které mají důvěru jen v ně, protože tak jim zamezují procházet náležitým procesem socializace a růstu k efektivní zralosti.

„Ano“ sexuální výchově

Sexuální výchova poskytuje informace, ale nezapomíná při tom na to, že děti a mládež ještě nedosáhly plné zralosti. Informace musejí dostat v pravý čas a způsobem, který je přiměřený jejich životní fázi. Sexuální výchova, která chrání zdravý stud, má nesmírnou cenu, i když si dnes někteří myslí, že je to pozůstatek starých časů. Je to přirozená obrana osoby, která si chrání svůj vnitřní život a brání se být považována za pouhý předmět. Kromě pochopitelných potíží, s nimiž se v životě setkává každý, je třeba pomoci přijmout vlastní tělo tak, jak bylo stvořeno, protože logika nadvlády nad

vlastním tělem se někdy transformuje v logiku subtilní nadvlády nad stvořením.

Předávat víru

Ve výchově dětí musí mít své místo předávání víry. To je ztíženo současným životním stylem, pracovní dobou, složitostí dnešního světa, v němž se mnozí podřizují hektickému životnímu tempu, jen aby přežili. Víra je Boží dar, přijatý ve křtu, a není výsledkem lidské činnosti; rodiče jsou ale Božími nástroji pro jeho zrání a rozvoj. Předávání víry předpokládá, že rodiče v životě skutečně zakoušejí důvěru v Boha, že ho hledají, potřebují ho, protože jenom tímto způsobem „jedno pokolení zvěstuje druhému tvé činy a oznamuje tvoji moc“ (Žl 145, 4) a „otec seznámí syny s tvou věrností“ (Iz 38, 19). K tomu je třeba prosit Boha, aby působil v našich srdcích, tam, kam my nepronikneme. Výchova ve víře se musí přizpůsobit každému jednotlivému dítěti, protože dříve naučené postupy nebo návody mnohdy nelze uplatnit. Děti potřebují symboly, gesta, vyprávění. Dospívající se obvykle dostávají do krize vůči autoritě a normám, a proto je vhodné povzbuzovat je k jejich vlastním zkušenostem víry a předkládat jim zářivá svědectví, která působí sama svou krásou. Podstatné je, aby děti konkrétně viděly, že pro jejich rodiče je skutečně důležitá modlitba. Proto chvíle modlitby v rodině a úkony lidové zbožnosti mohou mít větší evan-

gelizační sílu než všechny katecheze a proslovy. Když je dětem víra předávána takovým způsobem, že ji snadněji projevují a že v ní mohou růst, umož-

ňuje to rodině, aby se stala hlasatelkou evangelia a aby sama začala předávat víru všem, kdo s ní přicházejí do styku, a to i mimo okruh rodiny.

Zpracoval Vlastimil Brantal

Poselství Panny Marie z Medžugorje 25. 6. 2024

Drahé děti, raduji se s vámi a děkuji Bohu, že mi dovolil, abych byla s vámi, abych vás vedla a milovala vás. Děti moje, pokoj je v nebezpečí a rodina napadána. Zvu vás, děti moje, vraťte se k modlitbě v rodině. Postavte Písmo svaté na viditelné místo a čtete ho každý den. Milujte Boha nade všechno, aby vám bylo dobře na zemi. Děkuji vám, že jste odpověděly na mé pozvání.“

ZRNÍČKA Z BIBLE

Ale nyní, hle, mám svědka na nebesích, můj přímluvce je na výšinách. Ať se mi přátelé posmívají, moje oko hledí v slzách k Bohu. Kéž je muži dáno hájit se před Bohem, lidskému synu před bližním. Vždyť až přejde počet mých let, půjdu stezkou, z níž se nevrátím.

Jób 16, 19–22

Kéž je nám Bůh milostiv a dá nám své pozhennání, kéž nad námi rozjasní svou tvář! Ať je známa na zemi tvá cesta, mezi všemi pronárody tvá spása! Kéž ti, Bože, lidé vzdávají chválu, kéž ti vzdávají chválu všichni lidé!

Žalm 67, 2–4

Synu, neposkrvňuj své dobré skutky a své dary neprovázej ponižujícími slovy. Což rosa nemírní sluneční žár? Tak

slovo může znamenat víc než obdarování. Nevidíš, že vlídné slovo je dar nad dary? Obojího se dostává ušlechtilému člověku. Hlupák místo vděčnosti uráží a neochotný dar oči nerozjasní.

Sir 18, 15–18

Když tvůj bratr zhřeší, pokárej ho, a bude-li toho litovat, odpusť mu. A jestliže proti tobě zhřeší sedmkrát za den a sedmkrát k tobě s prosbou: „Je mi to líto,“ odpustíš mu!

Lk 17, 3–4

Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života, kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit. Ale řekl jsem vám: Viděli jste mě, a přece nevěříte. Všichni, které mi Otec

dává, přijdou ke mně, a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven, neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal, a jeho vůle jest, abych neztratil nikoho z těch, které mi dal, ale vzkřísil je v poslední den.“

Jan 6, 35–39

Petr však řekl: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!“ Vzal ho za pravou ruku a pomáhal mu vstát, a v tom se chromému zpevnily klouby, vyskočil na nohy,

vzpřímil se a začal chodit. Vešel s nimi do chrámu, chodil, skákal radostí a chválil Boha.

Sk 3, 6–8

Tu jsem viděl, jak z nebe sestupuje anděl, který má v ruce klíč od propasti a veliký řetěz. Zmocnil se draka, toho dávného hada, toho d'ábla a satana, na tisíc let jej spoutal, uvrhl do propasti, uzamkl ji a zapečetil, aby již nemohl klamat národy, dokud se nedovrší těch tisíc let. Potom musí být ještě na krátký čas propuštěn.

Zj 20, 1–32

STŘÍPKY

„Jeho božská moc nám darovala všechno, čeho je třeba k životu a zbožnosti skrze poznání toho, který nás povolal vlastní slávou a mocí“ (2 Petr 1, 3).

Bůh nám nedává vše, co bychom si přáli. Dává nám ale vše, co potřebujeme k životu a ke zbožnosti. Toto „vše“ je nám darováno. Veškerý náš život je darem. Darem je už to, že jsme se narodili. A darem je i to, že jsme uvěřili. Proto máme k životu a ke světu jiný vztah než lidé, kteří se domnívají, že mají práva a nároky.

„Neřkej: Čím to bylo, že dřívější dny byly lepší než tyto? Na tohle ses totiž nezeptal moudře“ (Kazatel 7, 10).

Pokud s láskou a vděčností vzpomínáme na to, co krásného a příjemného

jsme v minulosti prožili, je to zcela v pořádku. Pokud si minulost nostalgicky idealizujeme, jeví se nám minulost stále lepší a přítomnost stále horší, takovou otráveností či zahořklostí pak ztěžujeme život nejen sami sobě, ale především svým nejbližším. I kdyby byla pravda, že současnost je horší než minulost, neznamená to, že nemůžeme v přítomnosti usilovat o dobro, krásu, pravdu a spravedlnost.

„Nikdo nemůže položit jiný základ nežli ten, který je již položen, a tím je Ježíš Kristus“ (1 Kor 3, 11).

Co je naším základem? Naším základem je Ježíš Kristus. Pro nás je nejdůležitější, že zemřel za naše hříchy a otevřel nám cestu k Otci. Klíčové pro

nás je, že jsme vykoupeni, že náležíme Bohu, protože nás Ježíš zachránil. Důležitý je základ, na kterém stavíme.

„Měj rozkoš z Hospodina – on naplní prosby tvého srdce“ (Žalm 37, 4).

Mít rozkoš z Hospodina znamená radovat se ze svého nebeského Otce, být otevřený pro Ducha Svatého, být vděč-

ný Ježíši. Pokud máme obecenství s trojjediným Bohem, začínáme mít zcela jiné touhy než dříve. Jaké další touhy můžeme mít? Například všechny ty, které jsou vyjádřeny v modlitbě Páně. Toužíme, aby jeho jméno bylo svaté, aby přišlo jeho království, aby se dala jeho vůle. A tyto touhy se naplní. Některé již teď, jiné později.

Z knihy Každý den s Bohem od Dana Drápala připravila Květa Pannová

RETRO (2014)

Bylo uveřejněno v Maně před 10 lety

OKÉNKO PRO RODIČE: Největší vítězství

V následujících prázdninových dnech se mnohé děti rozjedou na chaloupky, tábory nebo do přírody. Určitě tam také budou soutěžit a vzájemně poměřovat síly v nejrůznějších sportovních i jiných disciplínách. Někteří trénovali ve sportovních oddílech i během školního roku, takže „budou mít náskok“. Proč takový banální úvod? Před časem jsem se totiž úplně náhodou ocitla na mši svaté, která byla především pro děti, a to děti převážně romské národnosti. Promluvu k nim měl kromě kněze i jeden fotbalový trenér, rovněž Rom. Vyprávěl jim o svém životě, o tom, že věří v Boha, a o tom, jak je důležité žít dobrý život, protože lidé je budou posuzovat ne podle jejich vzhledu, ale podle toho, jak se chovají. Temperamentní pubertální kluci hltali každé

jeho slovo a souhlasně přikyvovali. Když nakonec zazněla věta, že nejlepším trenérem je stejně Pán Bůh, který neučí jen hrát fotbal, ale učí nás, jak máme žít, a že u Pána Boha nevyhrává jen jeden jako ve fotbale, ale vyhrává každý, že u Boha nejsou místa druhá, třetí a další, ale u Něj jsou vždy jen první místa, to už kluci nevydrželi a ozval se upřímný, spontánní potlesk...

Takže připomínejme našim dětem, že není důležité vždy vyhrát, být nejrychlejší, nejlepší, nejbystřejší, ale že největším vítězstvím je umět přijímat i prohry a za všech okolností, i když se nám třeba zrovna nedaří, zůstat věrný Kristu a jeho učení.

Krásné a pozeňané prázdniny a dovolenou všem rodičům a jejich dětem!

(B. V.)

STŘÍPKY: Noc kostelů

Milí čtenáři, nedávno proběhl v České republice pátý ročník Noci kostelů. Dovolte mi nejprve podívat se na historii této akce.

Noc kostelů se k nám do České republiky dostala z Rakouska, přesněji řečeno z Vídně, kde se v letošním roce konal již desátý ročník. Možná vás bude zajímat, že v Rakousku probíhá tato akce pod názvem Dlouhá noc kostelů (Lange Nacht der Kirchen). Noc kostelů přesahuje hranice národní i konfesní, protože Ježíš Kristus, který nás spojuje, nezná hranic, a chceme, aby se křesťanské církve se svým náboženstvím staly vnímatelnými a hmatatelnými.

V naší mariánské farnosti byl bohatý program. Všechno začalo májovou pobožností a mší sv. Poté se mohli návštěvníci zaposlouchat do nádherného koncertu naší scholičky a scholy, prohlédnout si kostel a vše, co bylo vystaveno, např. alba historických fo-

tek, zalistovat ve farní kronice, podívat se do starších čísel našeho farního časopisu Mana, prohlédnout si liturgické předměty, ornáty a mnoho dalšího. Dále bylo možné vystoupit na věž ke zvonům, zaposlouchat se do duchovní četby nebo do varhanního preludia. Byl vytvořen také prostor pro tichou meditaci. Všechno bylo zakončeno adorací a závěrečným požehnáním našemu městu.

Modleme se za všechny, kteří náš kostel navštívili, a také za ty, kteří tuto akci připravili, organizovali a jakýmkoli způsobem se podíleli, protože Noc kostelů nabízí také setkání s lidmi, kteří jsou daleko od církve. Kostel je důležitou součástí veřejného života a prostřednictvím Noci kostelů chceme také představit tento významný symbol života křesťanských církví. Jedná se o jedinečný způsob, jak být misijní církví.

(J. M.)

STŘÍPKY: Čisté srdce Panny Marie

Také jste se v dětství někdy báli? Například, když jste si četli pohádku či vzrušující dobrodružný příběh pozdě večer a svítili si na text pod peřinou baterkou? Strach byl dvojitý – jednak z napínavého čtení, ale také z toho, že nás nachytá maminka, protože již bylo dávno „po večerce“. Rádi na tyto chvíle vzpomínáme. Láska maminky učinila jakýkoliv strach nějak lehčí, úsměvný.

Některé pozdější strachy již byly tíživější. To když jsme se začínali bát o sebe. Rodiče byli někde daleko, nebezpečné situace, které přinášel život ve škole, na internátě, na koleji i na pracovišti, se zdály mnohdy skoro neřešitelné. Až zpětně jste si uvědomovali ta velká úskalí, kterými jste se snažili proplout v peřejích života. A ještě později, když jste se začínali bát

o milovanou osobu, to snad každý poznal, že tento strach je nejhorší. Bezmoc a v srdci jen nesmírná touha dát vše. Co s tím?

Asi se vrátíme zase na začátek. K lásce maminky a tatínka, kteří tu již třeba dávno nejsou. Ale je tady Maria.

Panně Marii mohu otevřít své srdce, s ní se všechno nese lehčeji. Ona rozumí.

Skrze její Neposkvrněné čisté srdce můžeme všechno svěřit Ježíši, svému Pánu. S Marií jsme Ježíši velmi blízko.

(M. Š.)

VESELÝ

Svatý Petr vítá v nebi boháče a ukáže mu krásnou vilu:

„Tam bydlí váš sluha.“

„To je úžasné,“ těší se boháč, že dostane něco hezčího.

„A tento je pro vás,“ ukáže svatý Petr boháčovi zchátralý dům.

„Jak to? Proč mám bydlet v takové chatrči?“ zlobí se boháč.

„Bohužel, budete si muset zvyknout,“ odpoví držitel nebeských klíčů.

„Z materiálu, který jste nám poslal za svého života, se nám nepodařilo postavit nic jiného.“

Nápis u jedné restaurace na konci prázdnin: Čím horší vysvědčení, tím větší sleva na panáka pro rodiče!

Hlášky z návštěv otce biskupa Pavla Konzubla v malých farnostech, vždy vyřčené s láskou:

„Co je tady ten polskej farář, tak u nás nechumelilo.“ (v malé farnosti na Vysočině)

„Jsme vděční za to, že náš farář je věřící.“ (v malé farnosti u Brna)

„Děkujeme panu faráři, že i když jsme v kostele jen tři, tak má pro nás půlhodinové kázání.“ (v malé farnosti jižně od Brna)

Na stadionu se chystá velká křesťanská akce. K hlavnímu organizátorovi přijde vedoucí kuchyně a ptá se:

„Kolik máme zajistit jídla?“

„To budou charismatici, takže jako obvykle – pět chlebů a dvě ryby!“

Slovník cizích slov:

Akolyta: dotaz Slováka na stav letadla

Assisi: zřejmě existuješ

Exkomunikace: zrušená cesta

Katakomy: auto popravčího

Patriarcha: staré poschod'ové plavidlo

Prorok: na 12 měsíců

Regenschori: nemocný panovník

Synoda: muž zrozený politickou stranou

Vikář: člověk, kterému se vyká

Žalmista: škoda placu

V Rožnově pod Radhoštěm nastoupil nový kněz a představil se slovy: „Jsem páter Bobčík, budu vaším duchovním správcem... Před vstupem do semináře jsem kopal fotbal a teď je mým úkolem dokopat vás do nebe!“

NOVÉ KNIHY Z FARNÍ KNIHOVNY

DRUMMOND, Norman: *Síla tří: Na čem v životě záleží*

V každém z nás je hluboko ukryta touha cítit se přijatý, někam patřit a vědět, na co se mohou spolehnout – mít ucelený systém prověřených a vyzkoušených hodnot. V této knize se o tyto hodnoty podělím v naději, že umožní všem, kdo se cítí vyčerpaní a nejistí, aby objevili svou vnitřní sílu, našli smysl života a také aby před sebou viděli novou cestu vpřed.

ALTRICHTER, Michal: *Pramen dokonalé útěchy O kázání, zpovídání a eucharistické účtě*

Soubor Pramen dokonalé útěchy: O kázání, zpovídání a eucharistické účtě zahrnuje tři příspěvky k prohloubení duchovního života. Text nabízí k oněm tématům také prakticky cílené otázky k vyhodnocení.

P. RENÉ–LUC: *Patnáct podobenství*

P. René Luc (nar. 1966) se u nás proslavil díky své autobiografii *Vychoval mě gangster* (KNA 2013, 2018), ale i jako přednášející na Katolické charismatické konferenci v Brně. Je známým kazatelem a misionářem. Žije na jihu Francie v Montpellier, kde založil a vede diecézní školu evangelizace CapMissio, působící především mezi univerzitními studenty. Právě z jeho oblíbených katechezí pro mladé se zrodila kniha *Patnáct podobenství*, v níž objasňuje některé křesťanské pojmy pomocí obrazů z běžného života.

RECEPTÁŘ

Sněhová vločka v horkém létě

Ingredience (pro odměřování použijte hrnek 300 ml):

- 1 hrnek cukru moučkového
- 1 hrnek mléka
- 2 hrnky polohrubé mouky
- ½ hrnku rozpuštěného másla
- 1 prášek do pečiva
- 2 vejce
- máslo+ mouka na vymazání plechu
- ½ hrnku strouhaného kokosu
- ½ hrnku cukru krupice
- 1–2 šlehačky 33%

Postup:

Vajíčka vyšleháme do pěny s moučkovým cukrem. Přidáme rozpuštěné máslo a mléko. Pak jenom vařečkou přimícháme mouku s práškem do pečiva.

Hlubší plech vymažeme máslem a vysypeme hrubou moukou. Vylijeme na něj těsto, které posypeme kokosem a následně i cukrem krupicí. Dáme péct na 180 °C asi 20 minut ať kokos moc nezhnědne.

Po upečení koláč ihned polijeme šlehačkou, pokud chcete více vlažný polijte jej dvěma šlehačkami.

Sněhové vločky krájíme na kostky a můžeme podávat se zavařovaným ovocem.

Janka Šolcová

Požehnané prázdniny!

MANA – Měsíční Aktuality Naší fArnosti, vydává Římskokatolická farnost Ostrava-Třebovice,
V Mešníku 5100, 722 00 Ostrava-Třebovice, tel.: 731 517 610

<http://www.farnosttrebovice.cz>

<http://www.facebook.com/trebovicka.farnost>, <http://www.instagram.com/farnosttrebovice/>

Evidenční číslo: MK CR E 16325

Kontaktní osoba: Vlastimil Brantal, e-mail: vbrantal@gmail.com

Náklady na výrobu a tisk jsou 12 Kč, uzávěrka příštího čísla je 15. 8. 2024

Instalace retabula (2024)

Zrestaurované retabulum (2024)

Zrestaurované retabulum (2024)

